

Aconitum carmichaelii 'Arendsii'

tojad Carmichaela 'Arendsii'

Synonim łaciński: *Aconitum xarendsii*

Wysoka, kępiasta bylina o efektownych kwiatach. Roślina długowieczna w sprzyjających warunkach, ale nie rozrastająca się szeroko, pozostająca w zwartej kępie za sprawą bulwiastych korzeni. Odnacza się obfitym kwitnieniem i dość późną porą kwitnienia. Pokrojem przypomina bardziej znane ostróżki, ale różni się od nich kształtem kwiatów. Pędy słabo rozgałęzione, sztywne, ulistnione na całej długości, zakończone kwiatostanem luźniejszym niż u form typowych dla gatunku. Pędy w czasie kwitnienia dorastają nawet do wysokości 80 – 120 cm. Liście klapowane, o brzegach ząbkowanych, skórzaste, ciemnozielone, pod spodem nieco jaśniejsze. Kwiaty okazałe, grzbieciste, lazuruwo niebieskie, zebrane są w gęste wiechy z pionowymi rozgałęzieniami na wierzchołkach pędów. Kwitnie w IX – X. Tojady najlepiej rosną w miejscach półcienistych, na glebie próchnicznej, stale umiarkowanie wilgotnej, zimnej. Nie znoszą prażącego słońca. Im dłużej rosną na jednym miejscu, tym obficie kwitną. Należą do bylin szczególnie długowiecznych. Dobrze reagują na większe dawki nawożenia, zwłaszcza azotem. Korzystne jest ściółkowanie gleby, które reguluje wilgotność podłoża. Roślina wrażliwa na grzybowe choroby naczyniowe, którym sprzyjają zranienia łodyg – należy bardzo uważać przy prowadzeniu prac pielęgnacyjnych. Mrozoodporność bardzo dobra. Tojady sadi się na półcienistych rabatach, w większych ogrodach skalnych, a także wśród krzewów i drzew pojedynczo lub w małych grupach. Gęstość sadzenia – 7 roślin na 1 m².

autorzy opisu tekstowego: Jacek Marcinkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie   pierwsza publikacja: Debeaux 1879; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Georg Arends
Niemcy; wprowadzenie do handlu: 1945

grupa roślin   byliny

grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	purpurowofioletowe niebieskie
pora kwitnienia	wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów
zastosowanie	ogrody przydomowe parki ogrody wodne i bagienne kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty
strefa	3

autorzy opisu tabelarycznego: Jacek Marcinkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Aconitum carmichaelii* 'Arendsii' w Polsce

CYRZAN Szkołki Drzew i Krzewów Ozdobnych
DĄBROWSCY Olga i Marcin Szkołka Bylin
MILCZYŃSKI Maciej i Mateusz Szkołka Krzewów Ozdobnych
OGRODY O ZIELONYCH PROGACH Przemysław Godlewski - Szkołka Bylin
TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin